گام اول: شواهد وضوح شهادت امام

۱. اخبار پیامبر به شهادت امام

من برخی از نکات کلیدی را برای تفحص عرض می‌کنم. دهها کتاب از علماء اهلسنت، پیرامون دلائل النبوه نوشته شده است. یعنی در معجزات پیامبر خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله. چه کتبی که مستقیماً به نام دلائل نوشته شده، و چه کتبی که یکی از فصول آن دلائل النبوه است. مثلا کتب تاریخ. الآن کتابهای معروف تاریخ یکی البدایة و النهایة است که برای ابن کثیر است.

وقتی در سیره حضرت وارد می‌شود، بابی به نام دلائل النبوة را می‌آورد[1]. یعنی چیزهایی که از حضرت صادر شده و کاشف روشن برای نبوت حضرت است. گمان نمی‌کنم یک کتاب پیدا کنید، یک فصلی از کتب بین تمام مسلمین پیدا کنید که دلائل النبوة حضرت را بگویند، اما اخبار پیامبر خدا به شهادت سبط خود، سید الشهدا در آن نباشد[2]. یعنی در مقام این هستند که پیامبر خدا خبر دادند. در اینجا دیگر شیعه و سنی نیست. وقتی به تمام کتب مراجعه می‌کنید، می‌بینید روایاتی را می‌آورند که به‌طور واضح حضرت از این مطلب خبر داده بودند. مکرّر[3]!

۲. ابن عباس و نالله واحسیناه

حتی دیروز دیدم که ابن عباس که شنیده بود -مطلب را می‌دانست- وقتی که آمد تا جلو حضرت را بگیرند که از مکه نروند، وقتی دید که حضرت مصرّ و مصمم هستند، از قلبش ندا در آمد: «**او حسیناه**»[۴]. یعنی دیگر همانی که می‌دانستیم دارد می‌شود. از دل ابن عباس «واحسیناه» بیرون آمد. برای آنها مبهم نبود.

۳. شاهد سوم

حتی این را هم دیروز دیدم. می‌گوید در مکه کسی گفت که ای‌ابن رسول الله اینطور شنیده شده، اگر شما بروید آخر عمر شما شهادت است، خب به آن جا نروید. یعنی گویا به حضرت خبر می‌داد که برای شما خطر دارد. حضرت خیلی زیبا جواب دادند! حضرت فرمودند: چطور مطلبی که اینقدر معروف است و حتی تو هم شنیده‌ای که برای حسین شهادت مقدر است، خود من نمی‌دانم؟! آن چه که تو می دانی من نمی‌دانم؟! انا لا اعلمه و لا اعرفه؟! من به این چیزی که تو -که از ما اهلبیت بیرون هستی-شنیده‌ای، ولی هستم.. لذا من ولی هستم که این را بدانم. پس این یک قدم است. ما مراجعه کنیم و جمع‌آوری کنیم؛ به‌طوری که برای ما واضح شود که این اخبار به شهادت در آن زمان

معروف بود و چیز مبهمی نبود. این یک کار تحقیقی است.

---

[1] البدایة و النهایة ت التركی، ج ۹، ص ۱۶۱

در ذیل این فصل آمده است: [إخباره عليه الصلاة والسلام بمقتل الحسين بن علي](كتاب البداية والنهاية ت التركي ، ج ۹، ص۲۳۴)

[2] به عنوان نمونه: باب ما روي في إخباره بقتل ابن ابنته أبي عبد الله الحسين بن علي بن أبي طالب رضي الله عنه فكان كما أخبر [صلى الله عليه وسلم] وما ظهر عند ذلك من الكرامات التي هي دالة على صحة نبوة جده عليه السلام(كتاب دلائل النبوة للبيهقي ، ج ۶، ص۴۶۸)

و همینطور: [الباب الثالث عشر في إخباره صلى الله عليه وسلم بقتل الحسين بن علي رضي الله تعالى عنهما](سبل الهدى والرشاد في سيرة خير العباد، ج ۱۰، ص153)

[3] در این زمینه همچنین به صفحات «اخبار به شهادت حضرت»، «تربة حمراء» و «بلغني ان حسينا ً يقتل هاهنا» در سایت فدکیه مراجعه فرمایید.

[۴] كان الغداة توجه الحسين ع إلى مكة لثلاث مضين من شعبان سنة ستين فأقام بها باقي شعبان و شهر رمضان و شوال و ذي قعدة قال و جاءه عبد الله بن عباس رضوان الله عليه و عبد الله بن زبير فأشارا إليه بالإمساك فقال لهما إن رسول الله ص قد أمرني بأمر و أنا ماض فيه قال فخرج ابن عباس و هو يقول وا حسيناه.(اللهوف على قتلى الطفوف / ترجمه فهری، النص، ص: ۳۱)

بازبینی #2
ایجاد شده 10 ژوئیه 2024 14:16:52 توسط ... .
به روزرسانی شده 13 ژوئیه 2024 11:22:17 توسط ... .